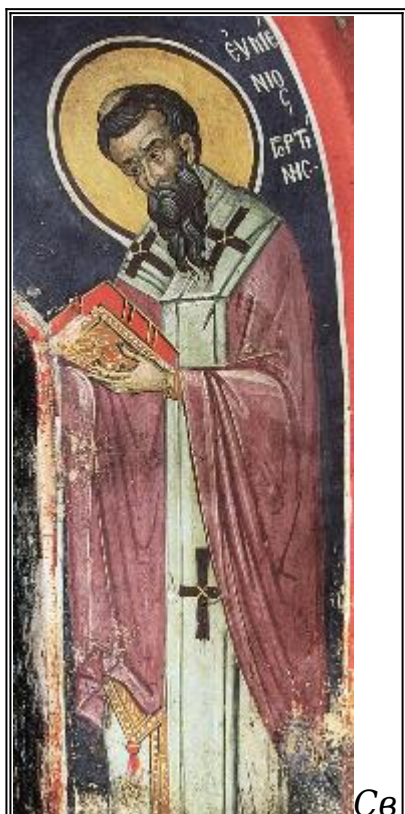

18.09.2012 г. / 13:45:19

Вяра

01.10 по еретическия, †18 септември по православния календар - Св. преподобни Евмений. Св. мъченица Ариадна. Св. мъченици София и Ирина. Св. мъченик Кастор. Икона на Пресвета Богородица 'Изцелителка'

В памет на преподобния наш отец Евмений, епископ Гортински (VII в.)

Св
ети Евмений. Фреска
от Атон, манастир
Дионисиат. 1547 г.

Свети Евмений още от младите си години благоугодил на Бога с добродетелния си живот. Той вървял по тесния път, който води в Царството Небесно, следвайки думите на Господа: *"Подвизавайте се да влезете през тесните врата"* (Лук. 13:24). Който иска да влезе през тези врата, трябва да се

освободи от два тежки товара - грижата за имуществото и грижата за тялото.

Свети Евмений се отказал от имуществото си и го раздал на бедните, като помнел колко трудно е за богатия да влезе в царството Божие. Защото кой обременен с пристрастие към богатството може да влезе в тесните небесни врата? Добър съвет дал Господ на момъка, който Го запитал какво да стори, за да има живот вечен: *"Ако искаш да бъдеш свършен - рекъл му Господ, - иди, продай имота си, и раздай на сиромаси; и ще имаш съкровище на небето"* (Мат. 19:21). Служещият на мамона (1) не може да служи на Бога и обремененият с тежестта на богатствата не ще мине през тесните небесни врата, както камила не може да мине през иглени уши. Както този, който желае да премине през някое тясно място, трябва да свали не само товара си, но и дрехата си, така и желаещият да бъде на небесата раздава на бедните не само излишъка от своето имущество, но и необходимото, дори дрехата, покриваща тялото, подражавайки на Господа.

Такъв именно бил и свети Евмений: той смятал всичко за тлен, от всичко се отказал, всичко оставил, за да последва Христа, само Него да придобие и с Него да се сподоби. Като се отказал от имуществото си, той го свалил от себе си като някаква дреха и облякъл с него сиромасите, голите и нуждаещите си. Освободил се от всички земни пристрастия, той встъпил на тесния път на нищетата и преминал през тесните врата към небесното богатство.

Преподобният се отказал и от другото бреме - грижата за тялото. С подвизи, трудове, въздържание, пост и бдение той умъртвил плътските похоти и направил тялото си леко, отбягвайки всяко угаждане на плътта и сластолюбие, защото, както казва апостолът, *"Който се подвизава, от всичко се въздържа"* (1Кор. 9:25). Той се въздържал от всичко, което

охранва тялото, утежнява мисълта и поражда страсти. Не давал сън на очите си, докато не очистил своята душа и тяло от страстите и не станал обител на Светия Дух.

Така, отхвърлил от себе си тежкото бреме на имуществото и всички плътски страсти, той станал способен да премине по тесния път и през тесните врата, които водят във вечния живот.

И тъй като добродетелният живот на свети Евмений сияел като светилник и бил полезен за всички, той бил избран на престола на Гортинската църква (2) и сякаш поставена в свещника свещ просветил паството си, озарявайки като слънце Христовата църква с делата и поученията си, защото на светлината на света подобава с дела да предваря словото, подобно на това, както сиянието предваря самия светилник.

И така, свети Евмений пребивавал на епископския престол и учел духовните си чеда преди всичко с дело, като с чистия си и богоугоден живот бил образец за цялото стадо, а после започнал да ги поучава и със слово. Отначало той сам станал като че светлина, а после просветил и другите, сам ден и нощ се поучавал в Господния закон, а после наставил и други в него, сам придобил чиста съвест и очистил съвестта на други.

Той бил много милостив, според значението на името си (3), и животът му бил изпълнен с делата на милосърдието. Свети Евмений бил баща за сираците, богатство за бедните, подател на просещите, утешител за скърбящите, целител за болните и предивен чудотворец.

Веднъж с молитвата си светецът умъртвил устремилата се към него голяма змия, но още по-голямо чудо извършил, потъпквайки адската змия - дявола, като го победил с молитва и го прогонил от повереното му Христово стадо.

И не само в Гортина, но и в Рим (4) свети Евмений се въоръжил против бесовете. Когато пристигнал в Рим, със знаменията и чудесата си той изумил мнозина: прогонвал бесове от хората, изцелявал болни и умиротворявал враждуващи и гневни.

После посетил и Тиваида (5), където по време на суша свалил с молитвата си дъжд от небето. По-късно мирно починал в тази страна и преминал от временния живот във вечния и нескончаемия (6). Неговото честно тяло било пренесено в Гортина, на мястото на служението му, и погребано с почести.

1. Думата “мамон” е от халдейски или сирийски произход и означава имение, богатство, земни блага, на които човек възлага надеждата си. По този начин думата изразява не само богатството, но и любовта, привързаността към него. В Новия Завет мамон е представен като някакво божество, покровителстващо богатството (виж Мат. 6:24).

2. Гортина или Гортин, в древността бил голям град на остров Крит, при река Летея (сега Иеропотамо). Руините му са запазени и до днес.

3. Евмений в превод от гръцки означава благосклонен, доброжелателен, милостив.

4. Тук трябва да се разбира Константинопол, който бил наричан Нов или Втори Рим. Това тълкувание най-много съответства на смисъла на цялото житие и хода на описваните събития.

5. По думите на църковните песнопения свети Евмений не се отправил в Тиваида доброволно, а бил заточен там от враговете на православната вяра (Служба на свети Евмений, канон, песен 7, тропар 2). Той бил заточен за това,

че “унизил мрачните ереси” на монотелитите, признаващи в Христа само една воля - Божествената.

6. Дейността и кончината на свети Евмений се отнасят към VII в.

Тропарь преподобному Евмению, епископу Гортинскому

глас 7

Пощением житие твое украсил еси,/ нищия возлюбив,/ и тем раздал еси все имение твое,/ в добродетелех возсиял еси, яко солнце,/ плачущия утешая и скорбящия веселя,/ и нам испроси, молимся,/ молитвами твоими, Евмение отче,// от Христа грехов прощение.

Кондак преподобному Евмению, епископу Гортинскому

глас 2

Свѣтом Божѣственным просветѣвся, всеблаженне,/ просвещаети ны,/ любовию поющия твоѣ честное и славное/ и святое, отче, преставление,/ иерарше Евмение,// моля непрестанно о всех нас.

(Просветил се с Божествената светлина, всеблажени, просвещаваш нас, възпяващите с любов твоего честно, славно и свято преставяне, отче иерарше Евмение, моли непрестанно за всички нас.)

Величание преподобному Евмению, епископу Гортинскому

Величаем тя,/ святителю отче Евмение,/ и чтим святую память твою,/ ты бо молиши о нас// Христа Бога нашего.

В времето на свети Евмений светата Църква била вълнувана от нечестивата ерес, наречена монотелитство. Еретиците монотелители учили, че Богочовекът Господ Иисус имал само божеска, но не и човешка воля.

Верен пастир на Христовото стадо, светителят Евмений се стремил да запази мира в Църквата. Твърд противник на ереста, той употребил много усилия отечески да убеди еретиците да се откажат от лъжеучението си и да се върнат в лоно на Църквата.

(ЗА СЪЖАЛЕНИЕ **ДНЕС СВЕТСКАТА НИ "ПРАВОСЛАВНА" ЦЪРКВА Е ПРИЗНАЛА ПОДОБНА НА ДРЕВНАТА ЕРЕС, В ЛИЦЕТО НА СЪВРЕМЕННИТЕ МОНОФИЗИТИ, ЗА "ЦЪРКВА СЕСТРА" ПО СИЛАТА ДОГОВОРА ОТ ШАМБЕЗИ ПОДПИСАН МЕЖДУ ЕРЕТИЦИТЕ И ВСИЧКИ ОФИЦИАЛНИ "ПРАВОСЛАВНИ" "ЦЪРКВИ". През 1990 г.** Те са приели "Общо Изповедание на Православната Вярa". **Според този договор се смята, че Монофизитите са били винаги православни (?!),** че всички, които са били анатемосани от Отците в миналото, не са еретици. **ОСВЕН ТОЗИ БОГОХУЛЕН АКТ ОФИЦИАЛНИТЕ "ЦЪРКВИ" ИЗВЪРШВАТ ПРЕДИ ТОВА И ДРУГ ПОДОБЕН - НА 07.12.1965г. ТЕ И КАТОЛИЦИТЕ ЕДНОВРЕМЕННО "ВДИГАТ АНАТЕМИТЕ ОТ 1054".** ТАКА ВСИЧКИ ПОМЕСТНИ "ПРАВОСЛАВНИ" ЦЪРКВИ ЗАЕДНО С ТЕХНИТЕ ДУХОВНИЦИ И МИРЯНИ СА ПОПАДНАЛИ ПОД АНАТЕМИТЕ ИЗРЕЧЕНИ ОТ СВЕТИТЕ ОТЦИ НА ЦЪРКВАТА СРЕЩУ ЕРЕСТЕ! СЛЕД ТАЗИ ОТКРИТА ХУЛА СРЕЩУ СВЕТИЯ БОЖИ ДУХ, ГОВОРИЛ ЧРЕЗ СВЕТИИТЕ, ТЕ ОБРАЗУВАТ ЕРЕТИЧЕСКИ СБОРИЩА НАРЕЧЕНИ "ИКУМЕНИЧЕСКИ АСАМБЛЕИ" НА КОИТО, ЗАЕДНО С ЮДЕИ, ШАМАНИ, МЮСЮЛМАНИ, БУДИСТИ, ПРОТЕСТАНТИ, МОНОФИЗИТИ И

КАТОЛИЦИ, ЗАПОЧВАТ ДА ТВОРЯТ НОВАТА ЕДИННА ВЯРА В МЕСИЯТА НА САТАНА - АНТИХРИСТА. ЕДНА ЕДИНСТВЕНА ЦЪРКВА В СВЕТА ОТКРИТО И ЯСНО ПОВТАРЯ В СВОЕТО ИЗПОВЕДАНИЕ РЕШЕНИЯТА НА СВЕТИТЕ СЪБОРИ И ТЕХНИТЕ АНАТЕМИ, А СЪЩО АНАТЕМОСВА НОВАТА СВРЪХ ЕРЕС НА ИКУМЕНИЗМА И ПОДБУДИТЕЛИТЕ И - МАСОНСТВОТО И КОМУНИЗМА! ЗА ПОДРОБНОСТИ: [КЪДЕ СЕ Е СЪХРАНИЛО ПРАВОСЛАВИЕТО](#)).

В памет на света мъченица Ариадна (II в.)

Света мъченица Ариадна пострадала за Христа при царуването на нечестивия император Адриан (управлявал от 117 до 138 година)*. Тя била робиня на някой си Тертил, управител на град Примниса във Фригия**.

Когато по случай рождения ден на сина си Тертил извършвал тържество в идолския храм и принасял жертви, като се покланял на бесовете и ликувал заедно с целия си дом, с приятелите и съседите си, света Ариадна останала вкъщи и не пожелала да иде в идолското капище, за да празнува заедно с господаря си.

Тогава той се разгневил и започнал да я бие без пощада,

повесил я и заповядал да режат тялото ѝ с железни остриета. После затворил света Ариадна и дълго време я измъчвал с глад, принуждавайки я да се отрече от Христа и да се поклони на бездушните идоли, но накрая я освободил от тъмницата и тя напуснала града.

Тертил съжалил за това и тръгнал да я преследва заедно със слугите си.

Света Ариадна се обърнала и като видяла преследвачите си, побягнала. Тя стигнала до една скала и започнала да моли Бога да я избави от ръцете на враговете. И веднага по Божественото повеление скалата се разтворила, светицата влязла вътре в камъка и двете половини на скалата се съединили отново. Това чудо сторил явилият се Господен ангел.

Преследвачите били обзети от страх, започнали да се сражават помежду си, наранили се взаимно с копията и загинали. Така Господ избавил рабинята Си от ръцете на нечестивите, като птица от примките на ловеца.

С нейните молитви да избави и нас от враговете ни и заедно със света Ариадна да ни сподоби да тържествуваме в небесна радост вовеки. Амин.

В същия ден се чества паметта на светите мъченици София и Ирина, загинали от меч, и мъченик Кастор, който починал, след като бил измъчван от глад от идолопоклонниците.

** Светата мъченица се преставила в края на царуването на Адриан.*

*** Фригия - голяма област в Мала Азия, заемаща първоначално цялата средна част от западната половина на полуострова и принадлежащия по-късно на Мизия южен бряг на Пропонтида (Мраморно море) до Хелеспонт (Дарданелите). Областта граничела на запад с Мисия, Лидия и Кария, на юг с Ликия, Писидия, Ликаония, на изток - с Кападокия, на север - с Галатия и Витиния.*

ЧЕТИ-МИНУТИТЕ НА СВ. ДИМИТРИЙ РОСТОВСКИ

Мученицы **София и Ирина** были обезглавлены после истязаний за исповедание Иисуса Христа в царствование Аврелиана в III в. правителем Египта Клавдием.

Их мощи перенесены Константином Великим в Царьград.

Мученик Кастор

Немного нам известно о жизни и смерти св. Кастора. Святой принадлежит к многочисленной группе святых, о которых знаем лишь одно имя и то, что святой мученик Кастор принял мученическую кончину за открытое и смелое исповедание веры во имя и славу Христа.

Икона на Пресвета Богородица

„Изцелителка”

Явление одной из древнейших икон Божией Матери «Целительница» произошло во времена святой равноапостольной Нины, просветительницы Грузии (IV век). Икона находилась в Цилканском храме в местности Карталинии.

Икона изображает Божию Матерь, стоящую у постели больного клирика. Иконографическим сюжетом для чудотворного образа послужило предание о чудесном исцелении, описанном в сочинении святителя Димитрия Ростовского «Руно Орошенное»:

«Случилось мне читать в книге Петра Дамиана такую вещь. Некий клирик Нивирнинской Церкви тяжело болел смертной болезнью. И был у него обычай каждый час, когда били часы, воздавать хвалу Пресвятой Богородице ангельским приветствием: «Радуйся, Благодатная!» — прилагая к тому некую к Ней молитву и творя это днем и ночью. Если же засыпал когда, то с боем часов пробуждался и совершал обычное моление. И столько Владычицу нашу почитал таким правильцем, сколько часов во дни и в ночи миновало.

И вот когда лежал он на одре болезни и готовился к смерти, является ему вдруг Пресвятая Владычица наша Богородица и,

чуть приоткрыв девический Свой сосок и стиснув его, окропляет млеком уста болящего и становится невидима. От сего случившегося вскочил больной, быстро облекся в клирические свои ризы и побежал в церковь. Войдя в хор, он стал на своем месте посреди поющих клириков, изумляющихся и трепещущих от внезапной перемены в нем и нежданного выздоровления — ведь никто уже не чаял видеть его живым. Когда же спросили о причине его здоровья, тогда открыл он пред всеми, прославляя Целебницу свою Премилостивую, как покропила Она уста его — следы того млека еще оставались на его устах... О, преславное чудо!

Ведь могла Премилосердная Целебница иным каким образом исцелить раба Своего, словом или прикосновением, однако этот странный способ врачевания явила: те уста Девическим покропила млеком, что каждый час Деву Пречистую восхваляли, здесь еще, на земле, мзду воздавая им. Чтобы все, видя и слыша, возблагодарили едиными устами и единым сердцем препрославленную Деву Богородицу.»

Несмотря на то, что к Пресвятой Деве за помощью в исцелении от различных недугов верующие обращались издавна, в России лишь в конце XVIII века прославился список чудотворного образа под названием «Богоматерь Целительница», находившийся в Московском Алексеевском женском монастыре.

Тропарь Пресвятой Богородице пред иконой Ея
«Целительница»

глас 4

Яко Пресвѣтлая Звездѣ, просия́ Божѣственными чудесы́
святы́й Твой ѡ́браз, Целі́тельнице. Подáждь ѹ́бо и нам,
Богорѡ́дице Марі́е, исцелѣ́ние недѹ́гов душѣ́вных и телѣ́сных,
спасѣ́ние и вѣ́лию мѣ́лость.

Ин тропарь Пресвятой Богородице пред иконой Ея
«Целительница»

глас 1

Любóвию, Чíстая Дéво, Твою́ святую́ ико́ну почита́ющим,/ и
Бо́жию Тя и́стинную Ма́терь прославля́ющим,/ и ве́рно
поклоня́ющимся/ Целі́тельница яв́ися,/ вся́кое зло и болéзни
от сих удаля́ющая, // я́ко Всемогúщая.

Кондак Пресвятой Богородице пред иконой Ея
«Целительница»

глас 6

Предста́тельство христиа́н непосты́дное, ходата́йство ко
Творцу́ непрелóжное, не прéзри грéшных молéний гласы, но
предварí, я́ко Благáя, на по́мощь нас, ве́рно зовúщих Ти;
ускори́ на моли́тву и потщи́ся на умоле́ние,
предста́тельствующи прісно, Богоро́дице, чтúщих Тя.

Молитва Пресвятой Богородице пред иконой Ея
«Целительница»

О, Пресвятая Госпоже Царице Богородице, высшая всех
небесных сил и святейшая всех святых! Припадаем и
поклоняемся Тебе пред всечестным и цельбоносным образом
Твоим, воспоминающе дивное явление Твое болящему клирику
Викентию, и усердно молим Тя, всеильную рода нашего
заступницу и помощницу: якоже древле подала исцеление
тому клирику, тако и ныне исцели наша души и телеса,
болезнующия ранами грехов и страстей многообразных,
избави нас от всяких напастей, бед, скорбей и вечнаго

осуждения, сохрани от душепагубных учений и безверия, от лстивых и наглых нападений невидимых врагов, подаждь нам христианскую кончину, безболезненну, мирну, непостыдну, Святых Таин причастну и сподоби нас на нелицеприятнем судищи Христове стати одесную Всеправеднаго Судии и блаженный глас Его услышати: «Приидите, благословеннии Отца Моего, наследуйте уготованное вам Царствие от сложения мира». Аминь.

† **ВИЖТЕ ОЩЕ**

Против ереста на новостилието

Икуменизъм в развитие - след като Б"ПЦ" напусна ССЦ

Отстъплението от вярата наречено "нов стил"

ЗА СЪКРАЩАВАНЕТО НА ЛИТУРГИИТЕ, ТАЙНСТВОТА И ТРЕБИТЕ В НОВОСТИЛНАТА ЦЪРКВА

ЗА ПРЕМАХВАНЕТО НА ОГЛАШЕНИЕТО

ЗАЩО БОГ НИ ИЗОСТАВИ

За Петровият пост и въпросите, които поражда

ЗА КОРЕНА НА ЗЛОТО, ЗА НАЧАЛОТО НА ОТСТЪПЛЕНИЕТО НА РОДНАТА НИ „ЦЪРКВА“, ЗА БЪЛГАРСКАТА СХИЗМА

Театърът на антихриста

ИСТИНАТА ЗА НАШИЯ НАРОД

Християнството на българите и техните владетели

ИДЕЯТА "ПРАВОСЛАВНИ БУДИТЕЛИ"

Православна ли е демокрацията

Народе, народе...

Защо се премахва вероучението

За старостилния икуменизъм

КОЙ СТОИ ЗАД ОТСТЪПЛЕНИЕТО

ДИСЕКЦИЯ НА ЧОВЕКООМРАЗАТА

**ПАСТИРСКО ОКРЪЖНО ПОСЛАНИЕ ПРОТИВ
МАСОНСТВОТО**

Против юдомасонството

Изповедание на вярата

КЪДЕ СЕ Е СЪХРАНИЛО ПРАВОСЛАВИЕТО